Ч. 278. Львів, субота, дня 11. (24.) грудня 1904. Річник VIII.

Передплата
на »РУСЛАНА« виносить:
в Австриї:
на цілий рік . . . 20 кор
на пів року . . . 10 кор
на чверть року . . 5 кор
на місяць . . . 1·70 кор
За границею
на цілий рік . . 16 рублів або 36 франків
на пів року . . 8 рублів або 18 франків
Поодиноке число по 10 сот.

РУСЛАН

»Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.« — З Руслановых псальмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских сьвят о 5½ год. пополудни.
Редакция, адміністрация і експедиция »Руслана« під ч. 1. пл. Дембровского (Хорунщини). Експедиция місцева в Агенциї Соколовского в пасажі Гавсмана.
Рукописи звертає ся лише на попереднє застережене. — Рекламациї неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в »Надісланім« 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Політика розуму чи дрібних особистих забагів і змагань?

(+) Від кількох тижнів розведено живу аґітацию проти політики соймового клюбу руского а особливо проти єго голови д-ра Е. Олесницкого. Спершу ударили на ту політику, а властиво на єї керманича национально-демократичне »Діло«, москвофільский »Ґалічанін« і радикальний »Громадский Голос«, а за тим пішли віча, насамперед віче »без ріжниці партий« в Мостисках, відтак у Львові і в Комарні, а наостанку відозвав ся речник нібито »довірочної наради« в Дрогобичі, орґанізатор национально-демократичний з того повіту.

Ся аґітация, вимірена неперечно проти особи д-ра Олесницкого, приневолила єго станути перед виборцями в Стрию дня 8. грудня с. р і здати їм справу з посольскої діяльности своєї і руского клюбу в останній соймовій сесиї. Замітно, що лише польскі дневники подали побіжні вісти про се справоздане д-ра Олесницкого, а доперва перед кількома днями оповістив »Ґалічанін« замість вступної статї допись про справоздане д-ра Олесницкого, котрої головний зміст ми подали в 276 ч. нашої часописи. Після того появило ся окремою брошуркою »Справоздане посольске д-ра Евгена Олесницкого, відбуте в Стрию д. 8. грудня 1904 р. Львів, накладом д-ра Олесницкого, з друкарні В. А. Шийковского«, котре подаємо на иншім місци в повній основі задля великої ваги самої справи і в інтересі правди та осьвідомленя нашої суспільности.

Доси не забирали ми голосу в сїй справі, хоч она була обговорювана у висше названих орґанах і в польскім дневникарстві всяких відтінків, бо вижидали справдї автентичного справозданя. Одначе мимо того не було се для нас тайною, що цїлу ту »роботу« вели два члени редакциї национально-демократичного орґану з підмогою двох своїх прихильників спіді Львова, одного з Комарнянщини а одного з Мостиск, а що треба було для більшої ваги зачепити д-ра Олесницкого і в єго найблизшій околиці, а там не дало ся устроїти супротивного єму віча, отже бодай орґанізатор дрогобицкого повіту устроїв нїби »довірочну« нараду, котра »ухвалила« подібні резолюциї, як мостиске, львівске і комарняньске віче. Цїла та »робота« була отже викликана чисто особистими понуками і змаганями кількох людий, котрі хотїли допечи голові руского клюбу соймового за поважне веденє соймової політики, знеохотити єго неоправданими докорами і підзорами до зложеня керми політичної і відстрашити від переселеня до Львова, де міг би своїм знанєм і талантом вибити ся на передове становище. Се ворогованє национально-демократичного орґану як і радикалів походить ще з того часу, коли др. Олесницкий мав відвагу в окремих статях виступити проти рільних страйків і проти сецесиї університетских студентів (обидвох сих статий не помістив национально-демократичний орґан, хоч др. Олесницкий надіслав їх з повним своїм підписом), а також і з тої причини, що др. Олесницкий ставши соймовим послом і розглянувши ся в соймі, не міг піти за покликами і радами радикальних одиниць, а мусїв числити ся з дійсними обставинами і фактичними даними і відповідно до того примінити політичну тактику. Оправданє сего поступованя сеї тактики політичної в соймі найдуть наші читачі в справозданю д-ра Олесницкого, котре рівночасно починаємо печатати, тим то і не потребуємо вдавати ся в полєміку з национально-демократичним, з москвофільским і з радикальним орґаном. Зазначуємо лише, що ті радикальні аґітациї, викликані чисто особистими і то дрібними забагами і змаганями послужили москвофільскому »Ґалічанінови«, щоби народовцям відказати політичної снаги і зрілости. І аж тоді »Діло« побачило свою похибку і почало повертати справу туди, нібито на згаданих вічах не висказувано недовіря соймовій політиці руских послів, а іменно д-рови Олесницкому, а лише взивано до більше рішучого поступованя, яке може показати ся конечним в слїдуючій сесиї.

Таке поступованє головного орґану национально-демократичного як і мовчаливість і неясність в поступованю национально-демократичного комітету мусить очивидно серед рускої суспільности викликувати лише заколот і розлад, а се доводить до тимбільшої шкоди, позаяк у нас кождий вважає себе покликаним до політики, хоч політика вимагає богато основного знаня, науки, спосібностий і досьвіду та рутини. Політичні демаґоґи, щоби вибити ся на верх, дійти до проводу мало осьвічених верств суспільности нашої, хватають ся високопарних окликів, витичують відразу да-

---

Денис Угнівець.

Голодовий спорт.

(Дальше).

Очи єї склили ся. Було в них чорно. Захитала ся... омлївала.

Петро спостеріг се. Йому жалко стало старої.

— Ідиот з тебе... неокресаний.. зьвір... невдячник... Збиткувати ся над слабосильною, хорою невістою?...

Але власне той єї страх, слабосилє женщини, що в житю своїм не зазнала ще голоду, нужди попихали його чим раз дальше в зьвірскости. Зазрість — а може лиш його вдача вироблена під впливом несправедливої судьби розривала йому жовч. Полин огірченя підходив під серце. Він споглядав не на спорт — а на конечність, на неумолимий глум долї.

Дійсно опанувала його зависть богачам. Він не мав більше сили, щоби себе поконати.

Перед ним знов ставала княжа їдальня з вишуканою їдою... А там в дали... в чорній дали бачив почорнїлі, вихудлі твари жебраків... згорблені кістяки жебрачок з сухими як щипки немовлятами на руках... Циплї лахів звисали з брудного тїла... А там... бігли босоногі дїти за возами, наладованими углем і з дикою розкошию били ся о кождий углик, що упав з воза. Ондечка, місто угля підняла старша невіста недогризок яблока обмаваний болотом. Навіть необтерла його... кинула до губи...

Княжа їдальна оповивала ся сїрою мракою.. а в неї виринали поломані контури душної, вогкої пивниці. Повітрє в нїй тяжке, густе, перегниле. Завішена сокира повислаб в нїм. На брудній долівці качають ся такійже чорні, напівнагі дїтиска і видирають собі кусок засхлого хлїба.

Щіпанє власного жолудка роздражнювало його. Повставали нові ідеї, нові консоциациї гнїву та зависти, невдоволеня з суспільного ладу і людскої, несправедливої твердосердости. Очи його набігали кровю і блищали страшно, навіть останок вродженого, інстинктовного почутя інтелїґенциї і пошанованя для старших, хтоб вони не були — мовчав тихо придушений взбуреним гнївом.

Майже без памяти, незважаючи більше на присутність княгинї, говорив мовби до самого себе.

— Чи моглиб остояти ся социялїсти, радикали — чи мали би рацию свого бутя, наколиб кождий без ріжниці стану, віку хоча раз в житю, нехайби і на коротший час піддав свій жолудок тому дослїдови-спортови?... Слиб пізнав невидимого черва, а так страшного в своїх наслїдках, неумолимого, всесильного, що мілїони людий приводить до вдичіня і зьвірскости, родить найпідлїйші інстинкти в чоловіцї, — кидає ненависть в людскі серця, стає причиною кровавого бою о житє, — видерає найсьвятїйші чувства з душі... релїґію... Бога... Мілїони істот, для котрих є отся, чудова поезия сьвіта виведена з нїчого, для їх добра і вжитку, котрі могли працювати в суспільности — їх орґанїзм точить отсей хроб... розриває і нищить їх сили, мораль, — а замучених, зрабованих їхніх трупів впихає перед часом в могилу...

Княгиня трясла ся, — корчево придержуючись спинки від крісла.

Петро не бачив єї більше. Йому було, нїби він бачить перед собою цїлий сьвіт, цїле людство... ті сотки одиниць, що не мають найменшого понятя о голодї і не можуть його мати, позаяк слїпа судьба заслонила їх очи від того мікроба золотим, грубим металем... і бачив незлїчимі маси... жертви голоду...

На стілько відваги, побожности винен прецїнь кождий з них мати, щоби відправив, спроміг ся на отсю спортову новенну... хочби triduum... от так... для спорту... Хочби навіть єдино для того, щоби прошаки не стояли цїлими годинами під їхнїми дверми, заки їх рабиня не кине наче псови недоїдок... ба... хочаб тому, щоби нїжні, біленькі рученята з дорогоцїнними перстенями не потребували затикати шовковими, пахучими хусточками гарних... по більшій части сьвятих очиць на вид отсеї нужди... Хочби навіть задля того... щоби вилїчити ся з модного божевілля, котре запоморочує їх голови до тої степени, що тисячі видають на шовкові шматалашки, аби лиш на кілька хвиль виставити в салонї напівнате тїло... хоча за хвилю, як вернуть домів, уважають за згріх непростимий, сли чиясь »безбожна« рука відважить ся через неувагу спрофанувати їх ліжко положенєм капелюха або палицї...

(Дальше буде).

лекосяглі і широкі домаганя, забуваючи про се, що лише постепенними придбанями можна здобути тривке становище і певний розвиток народу політичний і культурний. Палкі і молоді голови, з буйною фантазиєю уявляють собі здійснене теоретично поставлених проґрам справою легкою і можливою, а постепенна, розумна і поважна політика видає ся їм опортуністичною, угодовою, незгідною з народною честию. І д-рови Олесницкому в єго давнійших літах, коли ще кермував ся більше молодечими поривами як холодним розумом і фактичними обставинами, могла видавати ся принадною ридикальна політика. Опинивши ся в краєвім соймі, серед даних там обставин, дійшов до иншого погляду, як може собі давнійше уявляв, і дізнав на собі тих несправедливих і неоправданих докорів і підзорів, які радикальні живла підсували також і єго попередникам, руским послам, у котрих також не було инших понук і змагань, як після спромоги і обставин причинити ся до подвигненя і розвитку руского народу, а за свої щирі змаганя дізнавали остракізму і тероризму. Се однак не повинно збивати з вибраної раз дороги поважних послів, а хоч як прикрі і болючі можуть бути неоправдані докори, то правда усе виявить ся, а неправда постидить ся.

Справоздане посольске

д-ра Евгена Олесницкого

відбуте в Стрию дня 8. н. ст. грудня 1904.

Audiatur et altera pars.

Було доси у нас звичаєм, що рускі часописи старались як найскорше подати справоздання посольскі особливо тоді, коли ті справоздання мали особливе політичне значінє.

По скінченю послідної сесиї сойму змінив ся стан річи о стілько, що часописи наші містять лише ті голоси про становиско і діяльність руских послів, котрі згідно зі становиском a priori тими часописями занятим діяльність тую в уємнім представляють сьвітлі.

З тої причини уважав я конечним подати сим мое справоздане сею дорогою до відомости руской суспільности, не маючи ані надії, ані претенсиї, щоб оно було часописями рускими напечатане.

Цілею моєю єсть противставити критиці часописий дійсний стан річи і дати суспільности рускій можність обєктивного розпізнаня річи і безсторонного оцінення, по чиїй стороні правда — а також оправдати перед нею ті консеквенциї, які в виду »однодушної (?) опінії« руской праси мусять наступити.

Подаю се справоздане, а іменно мою промову до виборців на основі точних записок секретарів зборів — доповнивши єї о стілько — о скілько устна річ приспособлена бути мусить до печати.

В Стрию, в грудни 1904.

Др. Евген Олесницкий.

О год. 12. в полудни, коли саля Народного Дому заповнилась учасниками в числї висше 300 осіб, отворив збори пос. др. Олесницкий покликавши в склад президиї о. Железхівского з Верчан, д-ра К. Мироновича бурмістра скольского і п. Олексу Яцишина з Семигинова — а на секретарів оо. Горалевича і Матковского. — Провідник зборів удїлив голосу д-рови Олесницкому в цїли виголошеня посольского справозданя.

Др. Олесницкий зазначує на вступі, що єго річ буде мати відмінний характер від звичайного справозданя, бо має не лиш представити образ сойму, діяльність свою і товаришів, але пояснити становище руского клюбу і подати суспільности рускій дійсний стан річи, представлений тенденцийно і некорисно рускою прасою. — Не маючи до диспозициї анї одного орґану печатного — говорить бесїдник — мушу з сего місця відповісти на ті тяжкі заміти, які піднесли против клюбу руского а передовсїм против него яко голови єго всї (? рускі часописи без ріжниці і для того річ моя вийти мусить далеко поза рами звичайного справозданя.

Переходячи до річевої части справозданя бесїдник дїлить свою промову про діяльність сойму на три части: — в першій обговорює діяльність на поли економічнім, — в другій на поли шкільнім — трету посьвячує обговореню становиска політичного.

Обговорюючи справи економічні згадує бесїдник про своє нагляче внесенє, поставлене на першім засїданю — в справі нещастя посухи, про внесенє на реформу закона водного, про свої промови в дебатї над справозданєм господарства краєвого в справі низших шкіл рільничих і плеканя худоби і резолюциї представлені в тій справі соймови, — про жаданя поставлені в справі реґуляциї рік, що до достави материялів, — про працю і реферат в анкетї податковій і про жаданя піднесені в соймі при дебатї над справозданєм сеї анкети, — про голос свій над справозданєм департ. VI. Видїлу краєвого що до реформи поступованя неспірного. — Переходить дальше до справи конкуренциї церковної згадуючи про піднесений при дебатї над новелею до сего закона проєкт повної реформи цїлого закона опертий на постійнім малім додатку конфесийнім.

Дальше згадує про ухвалений закон о саджeню дерев придорожних і про свою опозицию против постанов того закона вдираючих ся в сферу приватної власности і грозячих селянству секатурами, — як також про внесенє своє о скликанє анкети задля реформи кодексу цивільного, — за котре удостоїв ся письма з признанєм від ческої палати адвокатів в Празї.

Згадавши про деякі справи місцеві — як узисканє для місточка Сколього права до затягненя позичок гіпотечних на доми міскі, — про справу мосту на ріцї Стрию в Крушельници, — про внесенє своє на відложенє речинця контролї коней з місяця жовтня на грудень, — переходить бесїдник до обговореня справи осель рентових, котрі уважає тяжким замахом на руский нарід так під зглядом економічним, як ще більше політичним, з котрої другої сторони грозить Русинам майоризация політична при виборах через можливість витвореня значного числа вірилїстів.

Першу часть своєї промови вислухану і з напруженою увагою слухателями і переривану часто влучними увагами і окликами — закінчив бесїдник представленєм цифр буджету на р. 1905 і гороскопу, який представляють дальші буджети будучих лїт. — Бесїдник виказав, в якій пропорциї участвують в буджетї приватні польскі і рускі цїли, кілько побирають польскі институциї і товариства, а кілько рускі і що цифра на послїдні припадаюча не виносить навіть 10% участи перших в буджетї краєвім.

Переходячи до справ шкільних підніс велику старанність пос. Богачевского в опрацьованю материялу що до шкіл народних, — а дальше представив головні моменти своєї бесїди що до шкіл середних і жаданя при дебатї над тими школами поставлені, як також жаданя поставлені ним що до заведеня руского язика в доповняючих школах промислових східної части краю. — Відтак представив головні основи закона о правних відносинах стану учительского і закон о реорґанїзациї Ради шкільної краєвої. — Сей послїдний закон уважає бесїдник шкідливим для руского шкільництва і взагалї для прав національних Русинів.

На тім самім становиску стояв клюб, котрий при дебатї над школами народними поставив резолюциї о подїл ради шкільної краєвої на дві секциї польску і руску, — а при дебатї над законом о радї шкільній краєвій устами свого речника пос. д-ра Короля рішучо заявив ся против сего закона з тим, що лише подїл ради шкільної краєвої на дві секциї може відповісти жаданям руского народа.

За внесенєм о заведеню язика руского обовязковим в деяких польских, а польского в деяких руских ґімназиях голосував руский клюб узнаючи потребу, щоб кождий мешканець краю мав нагоду научитись добре язика руского і стоячи консеквентно на тім самім становиску, на якім стояли посли рускі в попередних каденциях. — При дебатї над внесенєм тим зазначив однак пос. Олесницкий іменем клюбу, що застерігаєсь против уважаню сего факту якою будь концесиєю для Русинів. Ухвала єсть концесиєю лише для Поляків, котрим дана єсть можність научитись по руски, бо Русини по польски і так уміють, — а з другої сторони фактом сим не можуть Поляки заслонюватись против жаданю Русинів о закладанє нових шкіл руских, бо лише школа з викладом руским, а не сама наука руского язика яко предмету може дати народности основи успішного розвитку.

Ухвала станиславівскої ґімназиї наступила в тій сесиї на внесенє пос. д-ра Олесницкого без якихбудь трудностий і без якихбудь переговорів клюбу з більшостию сойму, зглядно з правительством; — не уважає сего однак бесїдник за яку будь значну концесию, позаяк за той час, від коли внесенє о тую ґімназию в соймі поставлено, дістали Поляки вже 13 середних шкіл польских.

Відтак приступив пос. др. Олесницкий до обговореня сторони політичної соймової сесиї і політичного становиска руского клюбу.

Вибрані по сецесиї посли завязали оден клюб руский, котрий через цїлий час сесиї сходив ся і нараджував ся над кождою справою так, що кождий виступ в соймі члена клюбу був виразом політичного пересьвідченя цїлого клюбу. В клюбі панувала через цїлий час сесиї повна солїдарність і однодушність — в важнїйших справах як прим. в справі осель рентових і реформи ради шкільної краєвої спрошував клюб конференциї знатоків з поміж виднїйших Русинів львівских без огляду на партиї і використував їх погляди і ради в своїх працах соймових.

На основі рішеня клюбу зложив пос. Олесницкий на першім засїданю сойму декларацию, в котрій заповів різку і виразну опозицию клюбу, наколи більшість сойму не змінить свого поступованя зглядом руских послів і їх жадань.

Більшість соймова не змінила свого поступованя зглядом Русинів, противно оно стало ще більше аґресивне.

Доказом сего доля дуже умірковaного проєкту зміни ординациї виборчої внесеного бесїдником, котрий вправдї не прийшов на порядок дневний сойму, однак вийшов з комісиї адміністрацийної з внесенєм на перехід над ним до порядку дневного. Се справа первoрядна і найбільшої для нас ваги. Бесїдник згадує про докори деяких часописий, що єго проєкт не відповідає потребі народу і що належало від разу жадати загального голосованя з знесенєм курий. Бесїдник єсть в засадї безусловним прихильником загального голосованя і знесеня курий, однак в соймі мав на оці не популярність, а передовсїм практичну сторону внесеня і длятого не міг жадати реформи дальше ідучої, як мають єї инші краї Австриї, котрих законодавство спочиває в далеко більше поступових руках як шляхоцко-польский сойм Галичини. Однак такої реформи, на якій опертий єго проєкт т. є. заведеня безпосередного голосованя в куриї сїл і утвореня куриї V, домагатись мусимо всею силою і мусимо єї осягнути; таку реформу має вже Австрия висша і низша, Чехія, Моравя, Каринтия, Стирия і Країна, а в послїдній сесиї ухвалив єї навіть сойм буковиньский, — а і в найкоротшім часї мусить чейже прийти черга і на Галичину.

З другої сторони Сойм через закон о оселях рентових і радї шкільній краєвій скріпив власть і пановане польске в Галичинї, — а вшехпольска лївиця устами своїх речників як Ґломбіньский і Рутовский кинула Русинам зухвале визванє внесенями о покликуванє до міністерств лише польских урядників, о польскім язицї урядовім з повним поминенєм прав руского язика, а вкінци виступила в спосіб в найвисшім степени провокуючий відмовляючи Русинам характеру народа і прав до споконвічної їх землї, називаючи Галичину краєм польским, а старі історичні городи наші польскими містами.

Супротив сеї аґресивної політики більшости соймової займали рускі посли становиско різкої і рішучої опозициї відповідно до своєї декларациї відносячи при кождій нагоді жив

і незадавнені права руского народа і відпираючи різко кожду провокацию.

Таке саме різке опозицийне становиско займали рускі посли і супротив правительства.

Доказом сего обємисті, основні і різкі інтерпеляциї руских послів в справі надужить властий політичних як прим. в справі надужить староства в Товмачи, в Гусятині (афера копичинецка), в справі переслідуваня Січий, в справі надужить в адміністрациї громад (як Топорів і др.), в справі неправного накидуваня урядам парохіяльним польского письма. — Доказом сего становиско бесідника заняте супротив правительства в бесіді про надужитя жандармериї, — а вкінци рішучо опозицийні буджетові промови бесідника і пос. Короля і полєміка їх з заявами намісника.

Доказом сего становиско руских послів в справі субвенциї на будову театру, де рускі посли не надумувались ані хвилї відкинути тую субвенцию для сальвованя принципу независимости Русинів і чести народної.

Рускі посли остали від початку до кінця сесиї вірні своїй декларациї, трактували всї справи лише зі становиска принципіяльного, не занедбали ані одного случаю, де ходило о інтерес і честь народа, не промовчали ані одної кривди, не спустили ані на волос з прав народних, — а коли не осягнули реальних успіхів — то виною сего лише і виключно величезна чисельна перевага противників, супротив котрої руский клюб соймовий в числї десяти послів не лиш на кождім кроцї мусїв бути майоризованим, але не мав часто можности навіть зібрати потрібне число підписів на внесеня і інтерпеляциї.

Рускі посли не мали ані одної партиї в соймі, котра була би їх союзником, на котру могли би числити, — дрібна їх горстка окружена самими противниками, ізольована на кождім кроцї, маючи перед собою величезний материял річевий, котрого саме розглянене вимагало що найменше пять разів тілько сил, кілько мав руский клюб, — приневолена при кождій майже справі забирати голос, — зробила все, що було в єї силах, — і стеноґрами сеї сесиї дають наглядний доказ, що не жалувала она ані сил ані труду, щоб всюди, при кождій справі так під річевим як і принципіяльним зглядом відповісти своїй задачи.

Скінчивши трету часть свого справозданя — заявив др. Олесницкий дальше:

На тих увагах міг би я скінчити моє справозданє, однак стоїть передомною ще дальший обовязок, визваний становиском, яке супротив політики руского клюбу, а в першім рядї і головно супротив мене яко провідника сего клюбу заняла по скінченю сойму руска праса. Уважаю се моїм обовязком, бо признаю моїх виборців моїм першим і найвисшим ареопаґом. — Они дали менї мандат, они перші мають право мене судити. — Між послом, а виборцями не може бути нїчо тайного, нїчо закритого. — Ділаю се і для того, позаяк супротив становиска рускої праси замкнена для мене инша дорога прилюдної дискусиї і прилюдного оправданя... Руска праса проявила в тій справі небувалу доси однодушність? — Всї три партиї віднеслись до нас в засадї однаково, — ріжниця лежить лише в формі.

(Дальше буде).

Японьско-росийска війна.

Ситуация.

З Манджуриї нема єще завсїгди жадних новин, крім спорадичних вісток про дрібні взаїмні атаки малих охотничих віддїлів непокоячих взаїмно спокійний табор неприятеля. Деякі стратеґіки добачують в сїм довгім супокою обох армій над рікою Ша задаток неминучою погрому Куропаткіна. З одної сторони — впевняють они — фльота Рождественьского не в силї сповнити своєї задачі, з другої і Порт-Артур не є вічний. Колиж. ґен. Куропаткін тепер не чує ся в силї виступити против Оями і здавити єго, щоби прийти в поміч Порт-артуцям, то по упадку кріпости не може і мріти про побіду. Кождий тиждень лежаня зближає Ояму до побіди, бо після занятя Порт-Артура він одержить звідтам не тілько понад 50 тисячну армію, але головно тяжкі обложничі гармати, якими знесе росийску артилерию і росийскі позициї над рікою Ша. І справдї ся калькуляция має за собою богато рациї, однак єще остає богато инших евентуальностий, які можуть надати війнї цїлком инший оборот. Передовсїм незвісна є цїль фльоти Рождественського, чи она піде на відсїч Порт-Артурови, чи попрямує до Владивостока. До Порт-Артура могла би росийска фльота іти тілько по цїлковитім знищеню японьскої морскої сили, бо колиб Рождественському удалось тілько перебитися до пристани, то не найшов би там анї запасів угля, анї захисту від стрілів сухопутної облоги. Отже найправдоподобнїйше цїлию балтийскої фльоти є Владивосток, звідки она буде непокоїти японьскі транспорти і береги та дожидати на трету росийску ескадру. Тимчасом круг порт-артурских фортифікаций стоїть єще завсїгди ненарушений і може єще заводити японьскі надії довгі місяцї. Вкінци навіть в разї дійсної переваги ґен. Оями, остає Куропаткінови вільний відворот до сильної кріпости Тєнлїєа; а в відворотах показав ся і Куропаткін і взагалї росийский вояк справдїшним мистцем. А зваживши те, що атакуюча сторона, супротив укріплень, які зведено над рікою Ша, буде наражена на величезні страти, можна вносити, що Куропаткіна не опустить котяча флєґма і він буде вижидати на своїм становиску так довго, доки Росия не зискає переваги на мори і тимспособом уможливить своїй манджурскій армії використанє евентуальних успіхів.

Новинки.

— **Календар.** В суботу: руско-кат. Даниїла стовпн.; римо-кат. Адама і Еви, Навеч. Р. Хр. — В недїлю: руско-кат. Праотцїв. Спиридона еп.; римо-кат. *Рождество Христове.* — В понедїлок: руско кат. Евгенія, Ореста; римо-кат. *Стефана.*

— **До ВП. Членів тов. „Просьвіти“ в Камінеччинї!** Отсим повідомляє ся ВП. Членів, що урядник камінецкої філї тов-а »Просьвіти« д. Андрій Веретельник уділяє безплатно Вп. членам всяких рад і порад в просьвітно-економічних та суспільних справах. Тож в тій цїли Вп. члени зволять зголошувати ся лично, або письменно до д. А. Веретельника, щодень зрана і пополудни в адвокатскій канцеляриї Вп. радника Подляпецкого в Камінцї струмил. — Від філїяльного Видїлу тов-а »Просьвіти« в Камінцї струм. *О. М. Цегельский*, голова.

— **Стрій пожарних Соколів** ухвалила вже Старшина львівского »Сокола«. Стрій має так виглядати: Крій строю сокільского з дуже малими змінами. Блюза має бути з викладаним ковиїром; під шиєю зіпнята на гафтку, на ковиїри відзнаки віддїлів; на грудях зашнана на дїрки і ґузики, а від тих місць і туть в оба боки нашитя, темнїйшої краски, чим блюза. Поли закінчені в кут а не заокруглені. З заду стан відзначений двома ґузиками. На обох раменах плетені відзнаки пожарні, червоно-жовті, а відтак срібні і золоті. Штани звичайні можуть бути по чоботах, або до чобіт, але при виступах громадних всї мають мати штани однаково. Краску і материю установить для кождого »Сокола« Старшина львівского »Сокола«. Можуть они бути довільні, ріжні на блюзї і штанах, але лучше було би все ужити суконної материї. На голову шапка сокільска, з чорним берегом, синим денцем, легко спущеним по лївій сторонї до пів берега, а на кінци випуски відзнака сокільска з левиком і перо. До вправ і огню уживає ся шелома з білим гребенем. Щоби стрій запанувати, то до вправ і огню уживає ся строю з полотна того самого крою без вишивок сокільских, а лиш з відзнаками на раменах і ковиїри. Топори і инше узброєнє таке як у всїх сторожий. Треба отже щоби стрій ухвалила місцева старшина, і предложила точний єго опис до затвердженя старшинї »Сокола« у Львові. — *Старшина „Сокола“ у Львові.*

— **З Самбора** пишуть нам: Дня 28. с. м. відбули ся загальні збори тов-а Шкільна Поміч, а відтак роздача дарунків і одїжи між убогу молодїж, яко в навечерє св. о. Николая. Звіт тов-а і бурси представляє ось як: В роцї 1903/4 було принятих 42 учеників, при кінци року осталось 40, з тих одержав 1 вихованок 1. степень з відзначенєм, 36 першу клясу, а 3 другий степень. На рік 1904/5 принято 50 учеників, а то 9 з ґімназиї, 9 з семінариї, 9 з видїлової а 23 з народної. До 12. грудня видалено 1 з ґімназиї а 1 увільнено і 2 з видїлової школи задля переселеня ся родичів до Самбора а 1 з причини слабости. Приняті дїлять ся ось так після кляс: I) З ґімназиї — 3 з I кл., 3 з II, 1 з III, переважно вихованки бурси з низших кляс. З семінариї: 6 з курсу приготовавчого а 3 з I року; з видїлової 5 з I, 3 з II, а 1 з III; з народних: 1 з I кл., 2 з II кл. а 19 з III. Бурса містить ся в трех домах на однім подвірю і остає під педаґоґічним зарядом префекта п. Ремези, професора ц. к. учит. семінариї, Видїлу »Шкільної Помочи«, зложеного з професорів ц. к. учит. семінариї, ґімназиї, і других людий. Дванайцятьох вихованків платить за цїлковите удержанє по 20 К, а 38 прочих по 2 К місячно грішми і додатки в натураліях. Крім материяльної помочи, удїлюваної через приміщенє в бурсї, одержували ученики бідні а заслугуючі на узглядненє поміч одноразовими датками на закупно одїжи, книжок, оплату шкільну, або хвилеву поміч на прокормленє. Заряд Шкільної Помочи віднїс ся до П. Т. Добродїїв в Самборі з прошенєм о датки на справленє одїжи і дарунків в навечерє св. о. Николая. До зібраної квоти додав Видїл з своїх фондів 35 К, закупив готові убраня, материю на убраня, яблока, медівники та друге, зібравши убогу молодїж ріжних шкіл в комнатах бурси, обдїлив єго дарунками. В протягу року відносив ся Видїл і до інтелїґенциї в повітї та громад о поміч і жертви, а успіхи викаже касовий звіт. За щирі дари, поміч материяльну і моральну складає отсим Видїл Шкільної Помочи подяку Вп. П. Т. Добродїям і просить о дальшу підмогу і попертє.

Касовий звіт з доходів і розходів за час від 12. грудня 1903 до 10. грудня 1904: Доходи: 1) Решта готівки з 1902/3 р. 88·26 К. 2) Підмога В. сойму, Ради повітової, маґістрату, Пр. еп. К. Чеховича, Товариств Днїстра, Народної Торговлї, Ризницї, Каси залїчкової 1220 К. 3) Складка з міста від членів 451 К. 4) Доплата учеників 2983·20 К. 5) Фантова льотерия 696·39 К. 6) Датки від замісцевих Добр. 71 К. 7) Добродїйні датки місцевих 28·40 К. — Разом: 5538 К 25 с. Розходи: 1) Виплачено готівкою на прокормленє учеників 2739 К. 2) Асекурация, переносний податок і звичайні 115·70 К. 3) Шальованє дому, питахети, біленє, докупленє начиня і направки 220·20 К. 4) Удїлено поміч ученикам готівкою 84·40 К. 5) Опал 375·54. 6) Сьвітло 77·30 К. 7) Видатки на устроєнє вечерка і фантової льот. 248·35 К. 8) Сплата довгу в »Добробитї« з процентами 463·32 К. 9) Сплата довгу затягненого при купнї парцелї 504 К. 10) Сплата довгу в Касї задатковій 332·53 К. — Разом: 5160 К 33 с. Сальдо: 377 К 93 с. З сего 370 К є уміщена на капітал зелїзний призначений на будову нового дому а 7 К 93 с остає до диспозициї на видатки біжучі. Довги Товариства з днем 12. грудня 1903 виносили 4620 К. Сплачено в протягу 1904. року 1040 К. Остає довгу з кінцем грудня 1905: 3580 К три тисячі пятьсот вісїмдесять корон. Майно Товариства в землї і в будинках 10·730 К. Два удїли в касах а 50 К 100 К. Фонд на будову дому: 370 К Разом 11200 К. Тяжить довгу 3580 К. Чистий маєток 7.620 К. — Від Видїлу Шкільної Помочи і Бурси в Самборі 19. грудня 1904. *о. М. Ортиньский* голова. *Т. Біленький* скарбник.

— **Відзначеня.** Радник намісництва п. Вячеслав Залеский одержав титул і характер радника двора. — Цїсар надав Михайлови Крвавичови, ковалеви в салїнах в Калуши, срібний хрест заслуги з короною.

— **Цїсарску санкцию** одержав ухвалений галицким соймом закон о увільненю від краєвих і громадских додатків домів, побудованих на місце розібраних з причин санїтарних і реґуляцийних.

— **Вісти з Буковини.** В Кіцмани відбули ся в недїлю численні збори в справі просьвітної і економічної орґанїзациї Русинів кіцманецкого повіта Серед одушевляючих промов ухвалено заснувати в Кіцмани філїю »Рускої Бесїди«, злучити всї буковиньскі »Січи« в один союз з осїдком в Чернівцях і прилучити союз »Січий« і рускі читальнї до черновецкого тов-а »Руска Бесїда«. — Про концерт »Буков. Бояна« в Чернівцях для 18. с. м. пише »Буковина« між иншим: »Одного бракувало на концертї, а то одушевленя публики. Походило оно певно з того, що сим разом »Бук. Боян« пустив ся на »міжнародне поле«, рахуючи на участь чужої публики. Тимчасом показало ся, що чужа публика не одушевила ся навіть баритонїстом п. Уляновский з В дня, а салю »заповнила« своя власна руска публика, яка, розуміє ся, не може найти смаку у чужій музицї (Проґрама була міжнародна). По нашій думцї на будуче наш »Бук. Боян« не повинен кидати ся на чужу музику — а строго тримати ся своєї проґрами: розвивати власну, щиро руску народну пісню, не лиш з рускими словами але й з духом руским, бо інакше ми на полї музики далеко не зайдемо«.

— **Статуя Пр. Діви Мариї на горі Монблян.** Жителї сіл розсїяних у стіп найвисшого верха в Европі, Монблян, на спомин ювилею пренепорочного зачатя Пр. Діви Мариї, поставили на вершку Монблян статую Пр. Діви. Серед хмар на снїжнім шпилю високім на 4.013 метрів красує ся тепер статуя Пр. Діви. Можна собі уявити, які трудности треба було побороти, аби по недоступних скелях дістати ся на шпиль гори.

Сеї задачі підняло ся 8 верховинців і по кількох днях заходів поставили дня 7. с. м. марморну статую Пр. Діви, $1^1/_2$ м. високу на камінній підставі, викованій в скалї вершка гори.

— **Бібліотека для війска**. Горішно-угорский союз просьвітний порішив закладати у всїх військових касарнях бібліотеки популярних книжок, аби вояки могли самообразувати ся. Першу бібліотеку засновано за дозволом полковника при 14. полку гонведів в Неітрі.

— **Всепольска нетерпимість**. Міска рада Львова ухвалила на послїднім засїданю усунути синевідских Бойків, які торгують овочами, зі всїх становищ в Ринку, а тим самим зі Львова. На нїчо не здали ся арґументи радного Реваковича і кількох инших, що вступали ся за Бойками, бо побідили Всеполяки а навіть такий »вільнодумний« социялїст як Гудец виступив проти Бойків. Ухвала прогоняюча Бойків зі Львова перейшла всїма голосами проти 7. Більшість міскої ради бере собі видно примір з поведеня Нїмців в Познаньщинї.

— **З перемиської епархії**. В пропозицию приняті: на парохію Бутини дек. угнівского оо: Евген Омеляньский, Лев Мацуский, Волод. Насальский, Орест Папп, Лев Пясецкий, Ілярий Паньковский, Мартин Миколайчук, Конст. Миколаєвич, Орест Гнатишак; — на парохію Ванїв дек. белзкого оо: Волод. Калужняцкий, Лев Пясецкий, Мартин Миколайчук, Петро Ґісовский, Мих. Демцьо, Іван Ковальский, Іван Карпевич; — на парохію Берески дек. Балигородского оо: Вас. Мокрицкий, Михайло Яцковский, Волод. Коленьский. Петро Гумовский, Ілия Киричиньский, Волод. Гукевич, Дмитро Лах, Конс. Миколаєвич, Валериян Ольшаньский; — на парохію Явірки дек. мушиньского о. Александер Дуркот. — Презенту на парохію Рябе дек. балигородского одержав о. Теофіль Клиш. — Орд. шк. комісарем на деканат мокряньский іменований о. Николай Несторович, парох в Татарах на місце увільненого на власне прошенє о. Василя Скобельского, пароха в Прусах. — Канонїчну інституцию на парохію Комарники дек. височаньского одержав о. Михайло Попель. — Завідательство парохії Липє одержав о. Михайло Ільницкий.

— **Дрібні вісти**. У Львові застрілив ся драґон Самуіл Райнер. — Кекилїя Коханьчик, жінка теслї у Львові, пробила ся ножем з розпуки, що украдено їй 1200 К. — В будапештеньскім краєвім шпитали одна зі слабих, 58-лїтна Людвика Деменї, кинула ся на лїкаря д-ра Пратнера і бритвою перерізала єму горло так, що бритва застрягла в шиї. Деменї попала мабудь в божевільність. — З Льондону доносять, що донька президента Спол. Девжав Алїция Рузвельт, заручила ся з шведским князем Ґуставом Адольфом, сином наслїдника престола. П-на Рузвельт була би колись королевою, якби вістка про єї заручини була правдивою. — Росийский мінїстер внутрішних справ заборонив через два місяцї видавати дневник »Бессарабець« в Кишиневі.

Посмертні † оповістки

— **Володимир Кишакевич**, радник суду в Обертинї, упокоїв ся скоропостижно дня 20. с. м. В. є. п.!

Телеґрами

з дня 23. грудня.

Відень. Conserv. Corresp. доносить, що ческий сойм не буде сего року скликаний, а краєві додатки до податків буде поберати ся на основі цїсарского розпорядку.

Рим. Сенат приняв торговельний договір зі Швайцариєю.

Інсбрук. Др. Лянчев і др. Шіфер котрі в часї звісних подій в Інсбруцї напали на дописувателя Corriere della Sera, дістали при онодїшній розправі в судї по 5 днів арешту і мають заплатити судові кошти.

Париж. Комісия в справі ґульскій вибрала на І засїданю головою і пятим членом адмірала ґр. Спавна, б. команданта австро-угорскої маринарки.

Надіслане.

Др. Мирон Вахнянин

лікар клїніки львівского унїверс., б. лїкар клїніки проф. Ляйдена в Берлинї

ординує у внутрішних недугах від 3—5 попол.

ул. Академічна ч. 26. (мезанїн).

ОКУЛЇСТ

Др. ЯРОСЛАВ ГРУШКЕВИЧ

ординує

при ул. Личаківскій ч. 19 А від 11—12 і від 4—5.

ХРИСТИЯНЬСКИЙ

КАЛЄНДАР МІСИОНАРЯ

на 1905 рік

коштує лише 50 сот., а з почтовою пересилкою 60 сот. Зміст богатий, ілюстрациї гарні. При закупнї більше примірників вельми значний опуст. Висилає лише за готівку: *Видавництво Чина св. Василия В. в Жовкві.*

Ілюстровані переписні листки

новорічні і різдвяні

в великім виборі в »Сокільскім Базарі« у Львові, ул. Руска 1.

Лев Лопатиньский.

ЯБЛОЧНИКАР

комедия в 1 актї, опрацьована після нїмецкого.

Цїна 40 сот.

Набути можна в Ставропигійскій книгарни у Львові

Бернстерне Бернсо

LABOREMUS

драма в 3 актах.

переложена після авторизованого нїмецкого видання

Львом Лопатиньским.

Модерна тема і модерне наскрізь єї переведенє. Дипльоґ є справдї містерною плетїнкою драматичної роботи. Єго читати є може більшим вдоволенєм, як бачити на сценї, де певно пропадає не один дотепний натак та тонка підтїнка.

Набути можна в Ставропигійскій книгарни у Львові.

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

від 16. до 31. грудня 1904.

Нова сензацийна проґрама.

Щоденно о 8. год. вечер представленє. В недїлї і сьвята 2 представленя о 4. год. попол. і о 8. год вечером, Що пятницї **High-Life** представленє. Білєти вчаснїйше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. З купленим білєтом на фотелї, льожі і І-рядні крісла можна їхати даром на представленє омнїбусами Кольосею, які ждуть коло Віденьскої каварнї.

Розклад поїздів зелїзничих обовязуючий від І. мая 1904.

(Приїзд і відїзд поданий після середно-европейского часу).

о год.	Приходять до Львова (головний дворець)	о год.	Відходять зі Львова (головний дворець)
6·00	з Кракова, Берлина, Відня, Праги Хирова	6·20	до Іцкан, Яс, Букарешту, Жидачева, Потутор, Керезмезе, Чорткова (від $^1/_7$—$^{31}/_8$), Сучави
6·10	з Іцкан, Чорткова, Калуша, Делятина (чер. Коломию $^1/_6$—$^{30}/_9$ вкл. в нед. і сьвята), Керезмезе ($^1/_5$—$^{30}/_9$ вкл.)	6·30	до Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець, Гусятина, Чорткова
7·30	з Рави рускої, Сокаля	6·45	до Лавочного, Пешту, Дрогобича, Борислава
7·40	з Підволочиск, Одеси, Київа, Бродів	6·50	до Яворова
7·45	з Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша	8·25	посп. до Кракова, Відня, Берлина, Праги, Любачева, Самбора, Закопаного
8·00	з Самбора, Хирова	8·35	до Кракова, Відня, Праги, Ясла, Осьвенцїма
8·10	з Станиславова, Жидачева, Потутор	9·10	до Лавочного, Хирова, Калуша, Ходорова
8·20	з Яворова	9·25	до Самбора, Хирова
8·55	з Кракова, Відня, Берлина, Варшави, Праги, Закопаного через Краків, Мезелїборча, Пешту	10·35	до Тернополя, Потутор
10·02	з Стрия, Борислава	10·45	до Черновець, Делятина, Заліщик, Новоселиці
10·20	з Ряшева, Любачева	10·50	до Белаця, Сокаля, Любачева
11·25	з Коломиї, Жидачева, Потутор, Керезмезе	1·55	посп. до Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець, Чорткова, Заліщик, Гусятина
·10	з Лавочного, Калуша, Хирова, Борислава	2·45	посп. Іцкан, Яс, Букарешту, Потутор, Калуша, Жидачева, Чорткова, Вижниці, Керезмезе
1·30	посп. з Кракова, Берлина, Відня, Праги, Н. Санча, Риманова, Івонича, Сянока, Хирова	2·55	посп. до Кракова, Відня, Берлина, Праги, Закопаного
1·40	посп. з Іцкан, Чорткова, Калуша Заліщик, Кіцманя, Новоселиці (через Жучку), Вижниці	3·05	до Стрия, Хирова, Борислава, Тухлї від $^{15}/_6$—$^{30}/_9$ вкл.), Сколього ($^1/_5$—$^{30}/_9$ вкл.), Ходорова, Калуша
2·30	посп. з Підволочиск, Одеси, Київа, Бродів, Грималова, Гусятина, Копичинець, Козови	3·30	до Ряшева, Любачева, Хирова.
4·35	з Стрия, Хирова, Тухлї ($^{15}/_6$—$^{30}/_9$), Сколього ($^1/_5$—$^{30}/_9$)	3·40	до Самбора, Хирова
4·45	з Яворова	5·48	до Яворова
5·03	з Сокаля, Белзця, Любачева	5·55	до Коломиї, Жидачева
5·10	з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Грималова, Потутор, Заліщик, Гусятина, Івана пустого, Скали, Копичинців	6·20	до Кракова, Відня, Берлина, Варшави, Праги, Карльсбаду, Хирова, Пешту, Н. Санча,
5·40	з Кракова, Берлина, Відня, Праги, Осьвенцїма	6·40	до Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша
5·50	з Іцкан, Жидачова, Новоселиці і Сучави	7·05	до Рави руско, Сокаля
8·40	посп. з Кракова, Відня, Берлина, Праги, Івонича	9·00	до Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів
9·10	з Іцкан, Букарешту, Чорткова, Потутор, (Жидачева $^1/_5$—$^{30}/_9$) Гусятина, Керезмезе, Калуша,	10·05	до Перемишля ($^1/_5$—$^{30}/_9$ вкл.), Хирова, Н. Загірь
9·50	з Кракова, Відня, Берлина, Вроцлава, Варшави, Праги, Осьвенцїма, Хирова	10·42	до Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делятина, Сучави
10·10	з Самбора, Хирова, Сянока, Ясла	10·55	до Кракова Відня, Вроцлава, Праги
10·20	з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Скали, Івана пустого, Гусятина	11·00	до Підволочиск, Бродів, Копичинець, Грималова Івана пуст., Скали, Гусятина, Потутор
10·40	з Лавочного, Пешту, Хирова, Калуша, Борислава,	11·05	до Стрия
12·20	посп. з Іцкан, Яс, Царгорода, Жидачева, Заліщик	11·10	до Рави рускої, Любачева (що недїлї)
2·31	посп. з Кракова, Берлина, Варшави, Відня, Праги	12·45	посп. до Кракова, Відня, Берлина, Варшави, Праги, Закопаного, Н. Санча
3·25	з Тернополя, Бірок великих, Грималова	2·51	посп. до Іцкан, с. Букарешту, Чорткова, Керезмезе (від $^1/_5$—$^{30}/_9$), Сучави, Кіцманя
	на дворець „Підзамче"	4·10	до Кракова, Відня, Вроцлава, Берлина, Праги, Пешту, Самбора, Сянока, Осьвенцїма
7·20	з Підволочиск, Одеси, Київа і Бродів		**з двірця „Підзамче"**
2·15	посп. з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Грималова, Гусятина, Копичинець, Чорткова	6·43	до Підволочиск, Бродів, Київа, Одеси, Копичинець, Гусятина, Чорткова
5·06	з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Потутор, Івана пустого, Скали, Гусятина, Бродів, Грималова	0·52	до Тернополя, Потутор
		2·09	посп. Підволочиск, Бродів, Київа, Одеси, Копичинець, Гусятина, Грималова, Скали, Івана пуст.
10·02	з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Івана пустого, Скали, Гусятина	9·21	до Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів
3·04	з Тернополя, Бірок великих, Грималова	11·24	до Підволочиск, Бродів, Копичинець, Заліщик, Івана пустого, Скали, Гусятина, Грималова

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

Приходять на головний дворець:

з Брухович 6·42, 7·30 рано, 11·45 перед полуд. 3·00, 4·30 і 5·03 пополудни. 7·54 і 8·59 вечером, (до 11/9 вкл.)

з Янова 8·20 рано, 1·16, 4·45 попол., 9·25 вечером (від 1/5 до 30/9 вкл.), 10·0 вечером (від 15/5 до 31/8 вкл. в недїлї і сьвята.

зі Щирця 9·35 вечер (1/6 до 11/9 вкл. в недїлї і сьвята).

з Любіня вел. 11·35 вечером (від 15/5 до 11/9 вкл. що недїлї і сьвята.

Відходять з головного двірця:

до Брухович 5·48 рано, 9·30 і 10·50 передполудни, 1.05, 3·45 і 5·05 попол., 7·05 і 8·04 веч. (від 8.5 до 11/9 вкл.) 11·10 в ночи (що недїлї).

до Янова 6·0 рано, 9·15 передпол., (від 1/5 до 30/9 вкл.) 1·35 попол. (від 15/5 до 31/8 в недїлї і сьвята), 3·18 попол (від 1.5 до 30.9 вкл.) і 5·48 пополудни.

до Щирця 1·45 попол. (від 1.6 до 11.9 вкл в недїлї і сьвята).

до Любіня вел. 2·15 попол. (15.5 до 11/9 вкл. в нед. і сьвят.)

ЗАМІТКА: Час середно-европейский ріжнить ся від часу львівского о 36 мінут, а іменно 12 год. часу середно-европейского = 12. год. 36 мін. часу львівского — Нічні години від 6 вечер до 5·55 рано обведено рамками — В місті продає білєти звичайні аґенциї часописий Й. Ст. Соколовского пасаж Гавсмана 9. від 7. рано до 8. вечером. — Бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5.) удїляє поясненє в справах зелїзничих, продає білєти всякого рода і розклади їзди, в годинах урядових від 8. рано до 3. пополудни, а в недїлї і сьвята від 9. рано до 12. в полудне.

Видає і відповідає за редакцию: **Лев Лопатиньский.**

З друкарнї В. А. Шийковского.